

ЗА ПЯТО-ТО ПРОШЕНІЕ.

П. *Що шрѣбва да разумѣваме въ шолшевѣ-шѣ Господнѣхъ подѣ имя „дѣлаги нѣша?“*

О. Наши-ты грѣхове.

П. *Защо грѣхове-ши ся наричашь дѣгове?*

О. Защо-то мы, какъ-то смы получили всечко отъ Бога, така смы и дѣжни да отдадемъ всечко Богу, т. е. всечко да покоримъ на Нѣгово-тѣ во-лѣ и законъ, а ако ли не испълнимъ това, то и оста-ямы, дѣжни прѣдъ Нѣгово-то правосѣдіе.

П. *А кои сѣ наши-ши дѣжницы?*

О. Человѣци, кои-то не ни сѣ отдали това, що-то сѣ были дѣжни да отдадѣть по закона Божій, какъ-то на примѣръ, не показали любовь, а враждѣ.

П. *Какъ можемъ да ся надѣямы при правосѣ-діе-шо Божіе за прощеніе на наши-ты дѣгове?*

О. Чрѣвъ ходатайство-то на Іисуса Хріста.

»Единъ бо ѣсть Богъ, ѡ единъ Ходѣтай Богѣ ѡ человекѣковъ человекѣкъ Хрісто-съ Іисусъ давшй Сѣбѣ ѡзбавленіе за всѣхъ.« 1. Тим. 2. 5—6.

П. *Що ще бѣде, ако просимъ ошъ Бога прощеніе за грѣхове-шы ни, а сами не прощаваме на дру-гы-шы?*

О. Не щемъ получимъ и мы прощеніе.

»Ѥще бо ѡтпущѣете человекѣкомъ согрѣшеніѣ ѡхъ, ѡтпуститъ ѡ вамъ Отецъ вашъ нескѣный: ѡще ли не ѡтпущѣете человекѣкомъ согрѣшеніѣ ѡхъ, ни Отецъ вашъ ѡтпуститъ вамъ согрѣ-шеніѣ вашихъ.« Матѣ. 5. 14—15.

П. *Защо ны не прощава Богъ, кога-шо и мы не прощаваме на други-шы?*

О. Защо-то мы ся показваме съ това зли; а съ